

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoE/135/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815204229
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ludvika Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7815204229.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a členov JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Frederiky Zozulákovej v exekučnej veci oprávneného BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. Vajnorská č. 100/A Bratislava IČO: 36 432 105 zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o. so sídlom Martinčekova č. 13 Bratislava proti povinnému W. M. nar. X.X.XXXX bytom W. č. XXX C. v konaní vedenom pred súdnym exekútorom Mgr. Jana Virličová so sídlom Vajnorská č. 100/A Bratislava pod sp. zn. Ex 7079/2015 o vymoženie 1 360,47 s príslušenstvom o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava z 18.1.2016 č.k. 6Er/376/2015-35 takto

rozhodol:

P r i p ú ť a, aby z konania na strane oprávneného vystúpila spoločnosť Poštová banka, a.s. so sídlom Dvořákovu nábrežie 4 Bratislava IČO 31 340 890 a na jej miesto vstúpila spoločnosť BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. so sídlom Vajnorská č. 100/A Bratislava IČO 36 432 105.

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvej inštancie.

N e p r i z n á v a účastníkom nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a súdnemu exekútorovi udelil poverenie na vykonanie exekúcie, alebo aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Oprávnený namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods.2 písm. d) O.s.p.), že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 písm. f) O.s.p.) a že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f)). Citujúc § 37 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a § 44 ods.2 Exekučného poriadku uviedol, že právoplatný rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu, preto exekučný súd s ním musí nakladať rovnako ako s rozsudkom všeobecného súdu a je ním viazaný. Zdôraznil, že exekučný súd preto nie je oprávnený posudzovať vecnú správnosť (skutkové a právne závery) rozsudku rozhodcovského súdu, ani nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Poukázal na § 93b zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, z ktorého vyplýva povinnosť predložiť povinnému ako klientovi návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy s tým, že povinnému bola daná možnosť neprijať túto zákonom stanovenú ponuku. S poukazom na ustanovenie § 53 ods.4 Občianskeho zákonníka a tiež na § 45 ods.1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní uviedol, že súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo

exekučné konanie zastaví, ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že rozpor s dobrými mravmi je viazaný na plnenie a nie iba na to, či samotná zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku; nie každá skutočnosť hodnotená ako neprijateľná podmienka spôsobuje aj rozpor plnenia s dobrými mravmi. Ďalej uviedol, že predmetná zmluva o úvere je štandardnou úverovou zmluvou, ktorou bol poskytnutý úver bankou, ktorá bola zriadená a pôsobí v SR v súlade s ustanoveniami zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a podlieha dohľadu Národnej Banky Slovenska, nejde teda o žiadny nebankový subjekt. Oprávnený poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach a nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky a uviedol, že právoplatný rozhodcovský rozsudok predstavuje prekážku pre opätovné prejednanie veci rovnako ako rozsudok všeobecného súdu a exekučný súd nedisponuje legitímáciou určovať existenciu, či neexistenciu práva a skúmať podmienky, ktoré predchádzali vzniku exekučného titulu či konštatovať neprijateľnosť zmluvných podmienok. Zdôraznil, že súdy v exekučnom konaní nepreskúmajú vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizujú svoje oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Citoval z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 23/2013-8, podľa ktorého hoci je účelom exekučného práva aj ochrana povinného pred nadmernými zásahmi prostriedkami núteného výkonu rozhodnutia, určite ním nie je ochrana fyzickej osoby z titulu jej spotrebiteľskej pozície. Jednoducho v takom exekučnom konaní, o aké ide aj v prerokováanej veci, nezohráva fakt, že povinný bol v základnom (nachádzacom) konaní charakterizovaný ako spotrebiteľ, žiadnu právne významnú úlohu. Mal za to, že rozhodcovská doložka bola naformulovaná a dojednaná podľa zákona a ako taká nemôže predstavovať neprijateľnú podmienku. Uviedol tiež, že Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s. ako zriaďovateľ rozhodcovského súdu, ktorý vydal exekučný titul, je členom záujmového združenia Rozhodcovská a mediačná, a.s. zapísaného v zozname stálych rozhodcovských súdov, ktorý vedie Ministerstvo spravodlivosti SR a je držiteľom povolenia rozhodovať spotrebiteľské spory v súlade s § 73 ods.5 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

3. Súdny exekútor a povinný sa k odvolaniu oprávneného nevyjadrili.

4. Po podaní odvolania oprávneným bol súdu prvej inštancie dňa 4.2.2016 doručený návrh spol. BENCONT INVESTMENTS a.s. na zmenu účastníka konania tak, aby z konania na strane oprávneného vystúpila spoločnosť Poštová banka, a.s. so sídlom Dvořákovo nábřeží 4 Bratislava IČO 31 340 890 a na jej miesto vstúpila spoločnosť BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. so sídlom Vajnorská č. 100/A Bratislava IČO 36 432 105. Návrh na zmenu účastníka na strane oprávneného odôvodnila Zmluvou o postúpení pohľadávok č. II/2015 zo dňa 4.12.2015 uzavretou medzi Poštovou bankou, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT INVESTMENTS a.s. ako postupníkom, na základe ktorej pohľadávka proti povinnému prešla na postupníka. Spoločnosť BENCONT INVESTMENTS a.s zároveň vyjadrila súhlas so vstupom do konania na strane oprávneného.

5. Exekučné konanie v predmetnej veci sa začalo podaním návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným súdnemu exekútorovi dňa 31.3.2015. Dňom 1.4.2017 nadobudla účinnosť novela Exekučného poriadku, ktorá v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 zakotvila, že ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

6. Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

7. Podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou prevod alebo prechod práv alebo povinností. Návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania je exekútor povinný súdu doručiť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Súd rozhodne do 60 dní od doručenia návrhu uznesením. Rozhodnutie sa doručí exekútorovi, oprávnenému a povinnému, ktorí sú označení v exekučnom titule, a tomu účastníkovi, na ktorého právo alebo povinnosť prešla.

8. Odvolací súd pri rozhodovaní podľa citovaného zákonného ustanovenia skúma, či po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinnosti, o ktorých sa koná. Ak sú uvedené predpoklady splnené a ten, kto má vstúpiť na miesto oprávneného s tým súhlasí, súd návrhu vyhovie. Súhlas toho, kto má takto vstúpiť na miesto žalovaného, nie je potrebné zisťovať.

9. Spoločnosť BENCONT INVESTMENTS a.s. s návrhom na zmenu účastníka na strane oprávneného predložila zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 4.12.2015 a tiež časť Prílohy č. 1 k tejto zmluve, z ktorej vyplýva, že predmetom postúpenia bola aj pohľadávka Poštovej banky, a.s. proti povinnému. Odvolací súd preto pripustil zmenu účastníka na strane oprávneného tak, aby na miesto pôvodne oprávneného Poštovej banky, a.s., Bratislava vstúpila do konania spoločnosť BENCONT INVESTMENTS a.s., Bratislava.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie podal oprávnený v zákonnej lehote, preskúmal uznesenie podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, ako aj konanie mu predchádzajúce, bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je opodstatnené.

11. Odvolací súd sa podľa § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na doplnenie jeho odôvodnenia a k odvolaniu oprávneného uvádza nasledovné:

12. Oprávnený v podanom odvolaní namietal rozsah prieskumnej právomoci exekučného súdu vo vzťahu k rozhodcovskému rozsudku a nedôvodné posúdenie rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej, a teda neplatnej podmienky.

13. V posudzovanom prípade je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s. zo dňa 30.4.2014 sp. zn. IA-C/0314/0298. Vychádzajúc z odôvodnenia predmetného rozhodcovského rozsudku právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a vydať predmetný rozsudok zakladala rozhodcovská doložka uvedená v bode 3.5 zmluvy o úvere uzavretej dňa 20.4.2011.

14. Európska únia venuje problematike ochrany spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Súdny dvor Európskych spoločenstiev vo viacerých svojich rozhodnutiach zdôraznil povinnosť súdu aj v rámci núteného výkonu rozhodnutia chrániť práva spotrebiteľov ako slabšej zmluvnej strany extenzívnym spôsobom, napr. aj v rozsudku zo 6.10.2009 vo veci Asturcom Telecomunicaciones SL, kde zdôraznil povinnosť exekučného súdu preskúmať rozhodcovskú doložku, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul, keď uviedol, že Smernica 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď, ako sa oboznámi s právnymi a so skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Ak je to tak, prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný.

15. Povinnosť exekučného súdu preskúmať rozhodcovskú doložku vyplýva aj zo samotného Exekučného poriadku, kde exekučný súd v rámci skúmania podmienok konania predovšetkým zisťuje, či exekučný titul bol vydaný orgánom na to oprávneným, či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej, či oprávnený a povinný sú vecne legitimovaní v konaní a či právo nie je prekludované.

16. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie

exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti sospotrebitel'skouzmluvouaneboloprihliadnutéaneprijateľnézmluvnépodmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

17. Pokiaľ ide o materiálnu stránku právoplatnosti rozhodcovského rozsudku, odvolací súd uvádza, že táto nie je bezvýnimočná, ale z vážnych, v zákone stanovených dôvodov existujú z nej výnimky. Práve takouto výnimkou je ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého rozhodcovský rozsudok podlieha prieskumnej právomoci exekučného súdu už aj v štádiu rozhodovania o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, kde exekučný súd v rámci skúmania podmienok konania predovšetkým zisťuje, či exekučný titul bol vydaný orgánom na to oprávneným, či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej, či oprávnený a povinný sú vecne legitimovaní v konaní a či právo nie je prekludované.

18. Pri skúmaní, či exekučný titul bol vydaný orgánom na to oprávneným, má exekučný súd právo posúdiť aj platnosť uzavretej rozhodcovskej doložky, ak exekučným titulom v konaní je rozhodcovský rozsudok vydaný na základe tejto rozhodcovskej doložky, čo vyplýva aj z viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Tento napr. v uznesení z 9. februára 2012 sp. zn. 3 Cdo 122/2011 konštatoval, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Podobne v uznesení z 5. decembra 2012 sp. zn. 6 Cdo 135/2012 uviedol, že ak je právomoc rozhodcovského súdu závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t.j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Ďalej v uznesení z 21. marca 2012 sp. zn. 6 Cdo 1/2012 zdôraznil, že aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu.

19. Nemožno pritom opomenúť ani skutočnosť, že právny vzťah medzi oprávneným a povinným, ktorý vznikol na základe Zmluvy o úvere č. 9857004111 uzavretej dňa 20.4.2011 je vzťahom spotrebiteľským.

20. Ako už bolo vyššie uvedené rozhodcovský rozsudok podlieha prieskumnej právomoci exekučného súdu už aj v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého je súd rozhodujúci o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie povinný preskúmať túto žiadosť, exekučný titul a návrh na vykonanie exekúcie a posúdiť, či tieto nie sú v rozpore so zákonom. V rámci tohto prieskumu exekučný súd predovšetkým zisťuje, či exekučný titul bol vydaný orgánom na to oprávneným, či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej, či oprávnený a povinný sú vecne legitimovaní v konaní a či právo nie je prekludované.

21. Na základe uvedeného považuje odvolací súd odvolateľom namietaný postup súdu prvej inštancie pri preskúmaní rozhodcovskej doložky za súladný so zákonom.

22. V posudzovanom prípade rozhodcovský súd odvodzoval svoju právomoc vo veci od rozhodcovskej doložky uvedenej v bode 3.10 zmluvy o úvere z 20.4.2011

23. Podľa bodu 35 sa zmluvné strany dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v čl. 10 II. časti Všeobecných obchodných podmienok. Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a záväzné a jeho zrušenia žalobou na súde sa môže domáhať len z dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

24. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase podpisu Zmluvy o úvere spotrebiteľskej zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

26. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

27. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Cieľom rozhodcovskej zmluvy je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu pred rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorého zmluvné strany delegovali takúto právomoc. V porovnaní s ostatnými zmluvnými podmienkami je význam rozhodcovskej doložky osobitný, pretože v krízových situáciách a vzniku sporu súkromná osoba rozhodne o právach a právom chránených záujmoch s cieľom dosiahnuť nový kvalifikovaný záväzok z pôvodnej zmluvy. Keďže sa tak udeje v súkromnoprávnom procese, požiadavka na rešpektovanie princípov súkromného práva arbitrom, vrátane princípu dobrých mravov, je plne opodstatnená.

29. Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 4 písm. r) za neprijateľné označil dojednanie vyžadujúce v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, nakoľko takéto dojednanie spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. V zmysle § 53 ods. 5 OZ je takéto neprijateľná podmienka absolútne neplatná. Občiansky zákonník s takýmito neprijateľnými podmienkami spôsobujúcimi značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa v ustanovení § 53 vždy spájal sankciu neplatnosti. Keďže ustanovenie § 53 OZ nikdy nebolo zaradené medzi prípady relatívnej neplatnosti (§ 40a OZ), išlo o neplatnosť absolútnu, pôsobiacu bez ďalšieho priamo zo zákona, na ktorú musel súd prihladať z úradnej povinnosti.

30. Táto nerovnováha je zrejmá aj v prejednávanej veci, kde rozhodcovská doložka nútila spotrebiteľa, teda povinného, podrobiť sa v prípade sporu výlučne rozhodcovskému konaniu pred súkromnou osobou, ktorú si oprávnený už predformuloval v zmluve a na výbere ktorej spotrebiteľ nemal žiadnu účasť. Týmto spotrebiteľ ako slabšia zmluvná strana nemohol dosiahnuť prejednanie sporu pred všeobecným súdom.

31. Súd prvej inštancie tiež odôvodnil neprijateľnosť rozhodcovskej doložky tým, že si ju spotrebiteľ osobitne nevyjednal a poukázal na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Ide o zásadné rozhodnutie a odvolací súd sa s ním stotožňuje. Je potrebné zdôrazniť, že ak rozhodcovská zmluva nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná, ale vyplýva zo štandardnej zmluvy a teda zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, obavy, že slabšia strana si svoj osud v tak závažnej veci, akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces, nedokáže náležite napláňovať, sú plne namieste. V danom prípade si spotrebiteľ rozhodcovskú doložku osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým zmluvným dojednaniam, a teda aj rozhodcovskému konaniu, ak ho vyvolal dodávateľ ako prvý. Rozhodcovská doložka v posudzovanom prípade teda nebola individuálne dojednaná.

32. Napriek formálnemu zneniu rozhodcovskej doložky reálne dochádza k narušeniu rovnováhy medzi zmluvnými stranami, a to v neprospech spotrebiteľa (dlžníka). Spotrebiteľ sa podpisom zmluvy, obsahom ktorej je aj takéto doložka, vopred vzdáva práva na účinnú procesnú obranu (či už z nevedomosti alebo nemožnosti vplyvať na obsah zmluvy), čo je v podmienkach právneho štátu neprijateľným javom - podmienkou. Spôsob, akým bola rozhodcovská doložka koncipovaná, napĺňa podmienku uvedenú v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto je táto rozhodcovská doložka neplatná podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

33. Ak oprávnený v podanom odvolaní namietal, že v čase podpisu zmluvy bol oprávnený povinný v zmysle § 93b zákona č. 483/2001 Z.z. ponúknuť klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné spory budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní, ani táto odvolacia námietka neobstojí. Zo zákona o bankách vyplýva pre banku jedine povinnosť ponúknuť svojim klientom - spotrebiteľom návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy. V zmysle § 43a Občianskeho zákonníka návrh na uzavretie zmluvy musí byť určený jednej alebo viacerým určitým osobám, musí byť dostatočne určitý a musí z neho vyplývať vôľa navrhovateľa, aby ním bol viazaný v prípade prijatia. Zároveň platí, že včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodíť súhlas, je prijatím návrhu (§ 43c ods. 1). Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu (§ 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V danom prípade sa návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy nachádzal len v nepodpísaných a dátumom neoznačených všeobecných obchodných podmienkach, ktoré nespĺňali podmienku určitosti návrhu na uzavretie zmluvy ani podmienku prijatia návrhu zo strany spotrebiteľa. Preto uvedená rozhodcovská doložka nie je ani návrhom na uzavretie rozhodcovskej zmluvy tak, ako to vyplýva zo zákona o bankách v spojení s Občianskym zákonníkom.

34. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dopĺňa, že neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu na konanie a takto (bez právomoci rozhodcovského súdu) vydaný rozhodcovský rozsudok, t. j. vydaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, nemôže byť exekučným titulom, lebo ide o nulitný právny akt, preto neboli splnené podmienky pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

35. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

36. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože oprávnený nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a povinnému preukázateľné trovy tohto konania nevznikli.

37. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).